

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 6. De vanis accidentibus solidam quæru[n]t facere substantiam quod pariter in Christo morte prætenderunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

te bene merentem. Hoc quotidie contingit. Alii vitebis scrupulosum, si post acceptam synaxim exspectat, nec talis est in restitudo quae sibi confessarius illico facienda praecerat. Grauis scrupulus, num bene Evangelium intellexerim, & nullus, si contra proximum oblocutionibus, ac murmurationibus aures praebuerim attentissimas. Anxius scrupulus, si Sacrum, dicta confessione, accesserim auditorius, & num ea de causa integrum audierim, nullus, num integram fecerim satisfactionem. Tales hi sunt, nullo premuntur conscientiae remorsu, si patentes, fame interite permiserint (vt dicturi sumus) & maximo torquentur, si discipuli panem manibus manducant communibus. Optime igitur David: *Mendaces in faceris.*

§. 6. De vanis accidentibus solidam quaerit facere substantiam, quid pariter in Christi morte praetulerunt.

19 **P**orro videamus, qua id ratione efficiant, vt res adeo leuis, esse aliquid appareat. Quomodo disponit, vt nemo illos irideat, qui tale confexerit stragem? *Psal. 61. de vanitate in idipsum. Vt decipiant, & quod intendunt, assequantur, sua praualent vanitate, suarum interponunt personarum auctoritatem, rem proponunt vt supremo totius orbis concilio determinaram. Ipsi personaliter accedunt. Ioanni Baptistae legatos miserunt: Miserunt Sacerdotes & Levitas ad Ioannem. Hic illi ipsi proficiuntur, triunal supremum, quod Sanhedrin vocant, septuaginta duorum concilium, omnes illi Pontificum ornatu superbi, penulis suis, phylacterijs explicatis, simbrijs patentibus, magno strepitu, pompa non vulgari, vt illud tantummodo fidem ijs faciat, qui illos viderint, rem esse gravissimam, quam proficiuntur tractaturi.*

Primo hoc primicerium ponunt, quod ad ipsos spectet discipulos Saluatoris: *Discipuli tui, inter eos etenim adeo religiosos, talisque vitae professores minimus etiam defectus, maximus censetur, & eminet vt in nitidissimo lino macula.* Hac ratione illum summopere conantur extollere. Vtremus nomen affingunt transgressionis veterum statutorum, quae reuerentia & antiquitate praedecessorum sint veneranda, quorum instituta plura solent estimari, nec vnam tantummodo proferunt, sed & omnes *Traditiones seniorum.* q. d. eo quod agunt, discipuli tui,

funditus evertunt, quidquid ordinatum, praeceruntque seniores. Si totum huius Ecclesiae capitulum, quo consuunt totius regni sapientissimi, conueniret, omnesque curam ostenderent sollicitam eius quod sibi agendum esset, & magni laboris, ac multa pecunia sumptibus, medietate mitterent numerum Cantuarum, vt cum rege de eodem negotio conferret, hoc casu nullo alio examine, iudicaretur omnes, rem quae agitur, necessario esse gravissimam. Hoc illi faciunt, erantque illis haec conuictio, prout notat D. Leo Papa, quae vbi sunt, dum Pharisaeorum vanam auctoritatem, totius Synagoga, vitorumque maiestate. Cum Christo in concilio contumunt, & quantumlibet diligenter inquirant, fingant, mentiantur, moliantur, non inueniunt ob quid eum morti adiudicent. Fallos sine numero plurimos adducunt testes, & nullos sibi conuenientes: *Cum multi falsi testes accessissent. Non erant conuenientia, testimonia corruerunt.* Concludunt illum tradere Pilato praefidi, vt autem nulla alia facta sit inquisitione, vel processu, morte dignus censetur, vanam sibi praualent auctoritatem, quocirca Christum fortioribus ac stricioribus vinculis furibus, tota suorum deducunt cateruam stellularum, sequuntur illi phylacterijs, simbrijs, penulis, &c. vestiti magna maiestate virique magni nominis viri, & mundi totius praclarissimi, quatenus Pilatus illos conspicitur, praetermissis omnibus de Christi facinoribus multo peius haberet iudicium quam ipsi verbis petissent explicare. Proinde se grauatios sentiebant, ob interrogationem a Pilato sibi propositam: ipsum accedunt, Domine, huc hominem illum adduximus, vt eum morti adiudicet. *Quaerit ab ipso Pilatus: Quam accusationem asseris aduersus hominem hunc? Quid habetis in illum criminis? Sibi factam inuolent iniuriam, & respondent superbi: Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissimus eum. q. d. Ergone satis tibi non est, nos ipsos esse, qui illum tibi tradimus condemnandum? Nos ipsi principes & Sacerdotes, nos ipsi rectores, doctoresque populi, nos ipsi nostras interponemus personas, ac sacri totius auctoritatem Coniurij, nisi millenis esset mortibus obnoxius? Nihilominus sibi dari Pilatus urget satisfactionem, quod si sicut in hoc, ita & in ceteris se gessisset, iudex fuisset acquisitus.*

Intro secedit cum Christo Pilatus, examinat causam, de criminibus obiectis inquirat, omnia

quæ proponerant, ac petebant esse detegit
meros iniuriæ motus, nihilquæ aliud Christo
contraire, præter infatigam vacatamque illorum
auctoritatem, quâ moti ad tribunal concurrerant,
unde foras ad illos egreditur, alloquitur
caminatores. Quis ille vester strepitus? quis tu-
multus? Negotium penitus inspiciens investi-
gans obiecta causamque discutens, dempto il-
lo quod vestra est præsentia atque auctoritatis:

Mat. 23. Nihil causæ invenit in homine isto ex his, in quibus eum accusatis. Rem excutite, iuxta datum Dei præceptum filiis Israel, ne, quia mulierem certum, earum quas bello subiugabant, ornatum montibus, vestibusque præfulgentem nitidissimis, continuò venustam esse iudicarent, sumereque in matrimonium: si namque turpissimæ facies astringas, pulcher rima videbitur, sed illam his omnibus montibus, ceruisâ, mundoque muliebri spoliarent.

Vitam res denudares, & in se, & per se illas considerares, si larvas tolleres, heu, quot, quæ vobis ipsis videntur bona, reperites esse detestabilia; quotque, quæ in alijs iudicas abominabilia, detegeres, nedum non esse mala, sed optima, de quibus alibi. En tibi Pharisæos, quod in se iudicabant opus sanctum ac religiosum defecere parentibus filios (vt dicturi sumus) & in discipulis, vt errorem non tolerandum quod error nullus esse committitur. Omnem hanc denudam huius vanitatis legationem, hanc arrogantiam, fastum hunc & strepitum, illumque in se considera. O quæ pueriles ineptiæ, quæ stultorum naniæ!

II. Si regni huius cogèretur concilium rebus tractandis grauioribus, & præmissis laboribus non leuibus concluderent vt pars media Consiliariorum pompatico conueniret Episcopum comitatu, contra Ecclesiæ suæ Canonicos expostulatura, quod tollentes pileum, nimis strictè digitis suis extremam comprimant oram, ita vt aquam expungant; vel quod extra superpellicium brachia nimis protendant, quid di ceteris: Pharisæos nota, quales Hierusalem egrediuntur, quantum tibi inferret admirationem, videre vrbis principes, primæ notæ magnates (sic dixeris) turbatos, commotos, extrema pressos sollicitudine tanto viros illos ridentes festiuis, quanto eorum negotium intelligeres evidenti potiori certè ratione quam David Saullem: dum ait: Egressus est Israel, vt persequatur pulcem vnum, sicut persequitur perdix in montibus. Perpende quale sit hoc tanti Regis negotium. Rex Israel: venatur pulcem. Quod Rex

cuncta præparet quo certum aprumque persequatur, vel curat perdicem insequutus, quam falco persequitur: transseat, at si videret, quod sibi conquireret magnum numerum venatorum, falconum, miluorum, canum leporariorum, molliorum &c. vt in montibus pulcem insectetur, qui pridie carnem eius momorderat, quod de talibus occupato, ferres iudicium? Illos naso si spende; condole miseris: iam enim videre licet illis superuenisse Dei maledictionem ore prophetico fulminatam: Peccator centum annorum maledictus eris. Alij legunt Puer. Vt maledictum habe, qui cum sit centenario, puer est puerilia tractat. O popule maledicte: centum imo & mille millium senex annorum, adeoq; decepte, vt sicut David frigore contractus, ceremoniarum pellibus cooperis, nullo serues calore charitatis, aut virtutis, qui frigore congelatus emoreris talibus nihilominus ineptis, nemisque distendaris maledictus es, & optimo iure à Christo maledictus esse declararis.

§.7. Ab Hierosolymis. In seipsis graues non vident illi iniquitates, quas in alijs minimas vident: hac conditio peccatorum est, Sanctorum conditio contraria.

Alia breuiter consideremus, quæ hic committitur expenduntur. Qui fieri potuit, vt illi ex loco tam remoto tantæque distantia, quasi Hierusalem à Galilæa distabat, rem adeo paruum, nulliusque momenti notare petuerint, & graua, horrendaque crimina non aduerterent, quibus tota Hierusalem foedebat in proprijs ædibus, sis Pharisæis spectatoribus, imò in proprijs ipsorum pectoribus? Horrebatur illa sceleribus execrandis, turris, latrocinij, iniurijs, adulterijs homicidijs. Illam Hæc indignat Sodomiam & Gomorham, meretricem, latronum speluncam. A Propheia Ezechiele acculatur. *Quis sanguinum.* Talis hoc tempore viderat, dum à longè Saluator eam intutus, oculos suos in fontes liquefecit lacrymarum, eius deplorans excidium iamque capti eius imminente defensus calamitatem. *Videns Luc. 19. 41. ciuitatem fleuit super illam.* Eorum erant ædes speluncæ latronum, pauperum horis crepantes, quas sibi suis vfuris, suis rapiebant transactionibus fronte adeo perfrecta, vt ipsum templum speluncam, & cooperculum suis latrocinij suisque erigerent sacrilegij. Erant eorum pectora sentina iniquitatum, & prout Saluator illis expro-

K k k k 2 brat